

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a esse de 2 ori: Mercurea si Sambet'a, Fóiea una data pe septemana, — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. v. a. Pentru tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 40 doidieceri, or 3 galbini mon. sunatória. Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie ad. cam 10 vorbe mari séu mici inserate se ceru 8 cr. Tacs'a timbrala e 30 cr. de fiacare publicare. Faradepunerea acestui pretiu inainte nu se voru mai primi publicari.

Nr. 71-2.

Brasovu, 21. Augustu 1863.

Anulu XXVI.

MONARCH'I AUSTRIACA.

Diet'a Transilvaniiei.

Cuventarea D. Franc. de Trauschenfels*) la reportarea despre lucrările comisiunei pentru prim'a propositiune regia séu inarticularea natiunei romane in siedint'a din 26. Augustu 1863.

Inalta casa! Progresulu geniului omenescu pe calea desvoltarei s'ale spirituale si morale se caracteriseza pe sine si in aparitiunea nedisputabila, cumuca deosebirca castelor celor anguste la anima, cumuca pusețiunile esceptionali protegēte prin privilegia, — acestea remasitie din seculii trecuti, cari tienura pe ómeni despartiti si deosebiti de fratii loru (Menschen-brüder) totu ómeni, natiuni de conatiunile loru — disparu d'inaintea prorumperoi spiritului tempului modernu din ce in ce mai tare si se derima.

Imi ieu vóia a numi aparitiunea tocma acumu pomita unu semnu alu progresului generalu, moralu si intelectualu alu genului omenescu, pentruca numai pote cadé su indoiéla, cumuca aceea e numai unu resultatu alu consciintiei de sine, care ne'ncetatu se totu mai propaga si se generaliséza, consciint'a demnitatiei, care se afla in anim'a omului cá omu, si a generalei indreptatiri omenesci, care resultéza din tr'ens'a; consciint'a chiara de acésta demnitate si de indreptatirea curgatore din tr'ens'a e inse preste totu cea d'antaia si cea mai necesaria recerintia spre nobilitarea omului, si a natiunilor si popórelor ce constau din ómeni, numai acésta consciintia pote apará individui si natiuni intregi de o direptiune, care pe nobilitatea acésta a geniului omenescu, daruita de Dumnideu, o degradà si intinà; numai acésta consciintia ne dà o garantia secura de a observá eternele legi ale moralei.

Inalta casa! Problem'a, cu care se ne incepemu earasi legislatori'a in Transilvani'a, destépta in mine fara voia refleksiunile susu aratate. Noi se damu natiunei romane in Ardealu o patria, in care ea pana acumu erá numai tolerata, noi se damu ambelor loru confesiuni o patria cu deplina indreptatire indigenala (Heimatsberechtigung) d'intre care un'a nu erá recunoscuta in autonomi'a s'a, eara ceealalta erá numai suferita.

Facundu noi acésta, damu cea mai luminata dovada, cumuca noi demnitatea, care in genere diace in natiuni, cumuca noi acésta demnitate amu recunoscutu-o.

Facundu noi acésta, vomu esecutá numai unu actu de dreptate.

Au trecutu deja 232 ani, de candu natiunile: ungar'a, secui'a si sas'a s'au intrunitu in patri'a nostra, pentrucá se'si garanteze prin unu juramentu serbatorescu cele mai sante drepturi ale ómenilor si natiunilor, ad. libertatea credintie, sustienerea constitutiunilor loru si a securitatei de proprietate.

Sunt 232 ani, de candu uniunea infinitiata in anulu 1630 intre unguri, secui si sasi a intratu in viétia.

Inalta casa! Natiunea romaniloru inca si astadi e eschisa din legatuinti'a acésta fratiésca! Cu tóte, ca

filii aceleiasi pórtă d'impreuna cu noi cu lealitate tóte sarcinele, tóte suferintiele patriei acestei'a! — Cu tóte, ca puçine petece de pamentu potu se mai fia in Ardealu, pe care ei nu le-au udatu cu sudórea loru si cu celu mai bunu sange alu animei loru.

Dupa parerea mea e numai unu actu alu dreptatiei, dupa-ce a cadiutu sistem'a feudala, care pana in a. 1848 stá pedeca in drumu, a primi acumu natiunea romana si confesiunile ei in acésta legatura fratiésca.

Dupa parerea mea e numai unu actu alu dreptatiei, — déca noi natiunei romane, — déca noi religiunile gr.-c. cá atare, si acelei gr.-or. in patri'a nostra le damu cea mai deplina egala indreptatire cu celelalte natiuni si religiuni ale Transilvaniei, pe care ii cuprindea legatur'a uniunei patriotice.

Credu, ca vorbescu numai in intielesulu si spiritulu toturoru acelora, cari se tienu de natiunile si religiunile fóste pana acumu legalu deplinu indreptatite, déca eu intendiendu drépt'a fratiésca fratilor romani, le dau incredintarea in numele acelora: cumuca noi din anima ii bineventamu in legatur'a nostra fratiésca, si ca ne tienemu de cea mai santa a nostra oblegaminte a le fi pe viitoru in totu respectulu drepti, nunumai spre a face bunu nedreptulu tempurilor treceute, ci si pentru ca noi singuri prin acésta vomu in intemeiea concordia cea atatu de urgentu necesaria in patri'a nostra si amórea fratiésca intre natiuni, si pentru ca inflorirea si fericirea iubitei nostre patrie o vomu inaintá asia mai cu securitate.

(Dupa acésta cetesce reportulu comisiunei despre legea egalei indreptatiri in siedint'a XVII.)

Siedint'a a XVIII. din 28. Augustu.

(Inceputu la 10 óre 20 min.)

Protocolul siedintiei trecute se perlege in tóte 3 limbele patriei. Reflesiunile lui Schnell, Hanea, Schuler-Libloy se complanéza.

Pres.: Dupace nu mai are nime nice o reflesiune la protocolu, trecemu la desbaterea generala a propositiunei antaie regesci.

Gull: Ne rogamu de in. presidiu a ne ceti cuventatorii insinuati, cumu urmédia, si de sunt pro au contra.

Pres.: Toti, cari s'au insinuatu pana acumu sunt pro, adeca: Contele Béldi Esc., Metr. Conte Siulutiu, Bar. de Siagun'a, Michael Schuller, Al. Lázár, Al. Bohtielu, Joane Puscariu, D. Mog'a, Josifu Gull, Branu de Lemény, Gaetanu si Popea.

Obertu obiectéza, ca numai asupr'a proiectului comisiunei, -- care precum se scie, se abate ceva dela form'a proiectului propositiunei regesci, — se pote face desbaterea, si nu asupr'a propositiunei regesci insesi. (Asia e! So ist's!)

Contele Béldi: Domnule Presedinte! Inalta reprezentantia a tierei! Apretiuirea imprumutata, ba, dreptatea cere, cá proiectulu de lege cestiuatul se se resolve astufelu, incatu cei interesati de elu se devina deplinu multiumiti si indestuliti. Si eu, care am fostu membru alu comitetului, ce elaborà acestu proiectu, me apropiai de acésta afacere cu tóta sinceritatea, pentru de a se introduce in codicile tierei totu aceea, ce

*) Apromisa in Nr. tr.

arù poté servi spre multumirea loru, cá, precum celealte trei natiuni ale tierei, adeca natiunea magiariloru, secuiloru si sasiloru, se aiba Romanii deplina libertate politica si confesionala. E adeveratu, ca ei prin fapta sunt dejá in posesiunea aceloru drepturi, care pana acumu le avura numai cele trei natiuni privilegiate, si asiá multor'a li s'aru poté paré de prisosu, a mai pertractá ceva in privint'a acést'a; dar' fiinduca natiunea romana pune pondu mare pe aceea, ca nu numai drepturile individuale, ci si cele natiunale atatu in privint'a politica, catu si in afacerile religiunare se si le scia proclamate si petrecute in legile tierei: de aceea cu cea mai mare prevenintia me declaru pentru indestulirea acestoru dorintie ale loru (Éljen! Se traiésca!) si anume mai cu séma din motivulu acel'a, caci sum increditiatu pe deplinu, ca numai in modulu acest'a se pote sperá si acceptá, cá natiunea romana cunoscundu loialitatea celorulalte trei natiuni, si dens'a din tóta poterea s'a va contribui, cá constitutiunea avitica, carea o-amu recastigatu, de si cu numele schimbari esentiale, prin diplom'a din 20. Oct. 1860, se se sustienă, (Se traiésca!) si cá tóte acele reforme, care prin schimbarea impregiurariloru tempului se arata cá ne'ncungiurabile, se se infintieze prin conlucrarea loru pe cale constitutiunala in concordia fratiésca, si asiá credinti'a ne'nfrangibila catra Monarchulu nostru avendu-o totudeau'n'a dinaintea ochiloru, desvoltarea spirituala si materiala a tierei, de carea avemu atat'a lipsa, prin conlucrarea loru se se inainteze, si se se castige indestulirea tierei nóstre. Eu dara sum pentru projectul de lege propusu, si adeca mai cu séma din acea causa, ca-ci indreptatirea egala politica si religiunara a natiunei romane va fi de mare influintia asupr'a constitutiunei nóstre avitice si asupr'a autonomiei tierei nóstre. (Éljen! Se traiésca!)

Esc. S'a Metr. Si u l u t i u : Marita camera! Pe natiunea nóstra romana si pe religiunea ei de multi seculi a diacutu o anatemă politica vechia au fostu escomunicate din comer ciulu celorulalte regnicolare natiuni si religiuni, asia catu natiunea nóstra romana de multi seculi, asia dicundu de vreo 4 si diumetate de seculi, nu au avutu norocire se pote lua parte la legislatiune, si de aci fircse a urmatu, cumuca ea a trebuitu si in civilisatiune si in drepturile celealte politice se remana totudeauna mai indereptu. Lauda damu lui Ddieu! si glorificamu pe Sacratissima s'a c. r. Maiestate, care astadi prin propusetiunea s'a cea d'antaia, care o da inaintea dielei spre pertractare acumu generala, — voiesce, cá anatem'a acést'a se se stérge si de pre natiunea nóstra romana, si escomunicatiunea acea politica din drepturile publice ale natiuniloru transilvaniei se inceteze. Europ'a si dóra tóta lumea, care nu va sci starile impregiuru si istori'a natiunei si a patriei nóstre: cumu o natiune, care inainte de aceasta cu 1758 de ani cá domnitória s'a asiediatu aci in dulcea nóstra patria, printre tóte viforile cele grosave si incursiunile némuriloru celoru barbare, care au returnatul dulcea nóstra patria cu susulu in diosu; provedinti'a ddieésca asia o au stracratu, aparatu, si o a sustienutu, catu si venirea némului séu natiunei magiare in Transilvani'a inca a aflatu-o domnitória? S'er mira, dicu, cumu unei natiunc, care este cea mai vechie din tóte natiunile transilvaniei — astadi numai i se deschide ei usi'a casei acestei legislative, si astadi este ea se se priimésca in sistem'a natiuniloru regnicolare ale patriei nóstre? Si va dice dóra cineva: pote ca natiunea romana neci odata n'a avutu drepturi, ci aceste le capata astadi, cá dintr'o mare gratia a celorulalte natiuni?

Domniloru! Natiunea nóstra inca in septemanile trecute, candu s'a desbatutu adres'a catra Mai. S'a a primitu provocarea la dreptulu istoricu, si nu fara temeu, pentruca natiunea nóstra epoc'a dreptului seu istoricu nu o ficsédia numai de atunci, de candu patri'a acést'a dupa trist'a si nefericit'a bataia dela Mohaci s'a despartit u de corón'a Ungariei, fara natiunea nóstra isi reduce si 'si pune epoc'a dreptului seu istoricu mai 'nainte si tocma de atunci, de candu au intrat u magiarii in patri'a nóstra. Istoriculu celu anonimu alu natiunei magire, care cu buna séma mai multu a scrisu in favórea nobilei natiuni magiare, decatu in favórea nóstra a romaniloru, totusi dice, cumuca romanii dandu man'a drépta de buna-

voia loru si au alesu siesi Domnu pe ducele magiaru Tuhutum, si ca din aceea di cu pace a stapanitu patri'a acésta. —

Asia dara de aci se vede, cumuca natiunea nóstra n'a fostu subjugata cu armele, ci a venit u sub stapanirea principelui magiaru cu paciunire solena de statu, si asia se pote dice, cá natiunea nóstra pe natiunea magiara cá pe o sóra dulce o-a primitu in tóte drepturile sale, care le-a stapanit u in patri'a s'a; — pentru ca Dloru! nu e de a se crede aceea, cá se fia supusu cu arme ungrui pe romani, pentru ca trebuie se presupunem, ca truf'a unui invingatoriu duce magiaru nece odata nu s'aru fi dediositu intr'acolo, cá se dè mana cu cei invinsi si supusi cu armele si se recunosc ale gerea s'a de Domnitoriu preste Transilvani'a dela nesci sclavi ai sei subjugati prin purtarea armelor. — Asia dara se vede de aci, ca romanii au avutu drepturi politice si istorice, si temiulu drepturilor istorice ale romaniloru devine si isvioresce tomai de atunci, de candu au intrat u magiarii in Transilvani'a si dela solemnulu pactu de statu, carele l'au incheiatu cu ei la Esculeu, dandusi mana drépta unii cu altii s'au in fratum la olalta la bine si la reu, cu unite puteri au aparatu patri'a contra vijieliloru.

Si óare ce casu, ce intemplare s'a pututu intempla, cá totusi noi de mai multe vécuri se fumu lipsiti de drepturile nóstre politice si istorice, care le amu avutu la olalta cu fratii nostri magari? Multi potraru socoti, ca natiunea romana de aceea a trebuitu se si perte drepturile sale, pentru ca aru fi comisu o crima de perduelione séu s'aru fi sculatu cu arme a supra Domnitorului seu, pentru care si-a perduto drepturile sale; neminea se nu socotesea, ca acésta saru fi intemplatu.

Nenorocirea natiunei nóstre a fostu singuru numai aceea, ca ea cu sufletu si cu trupu s'a alipit uare de biseric'a orientala si de ritulu orientalu (voce, a sia el) intr'atata, in catu mai bucurosu au suferit ori ce calamitate, de catu se si parasesca natiunea si religiunea s'a. Ertatimi Domniloru! cá se nu aducu testimonii din isvórele istorice, cá se'mi documentedio asertiunea mea; ertatimi mai bine se trecu cu vedere peste acestea, pentru ca amarulu timpurilor trecute vréa selu acoperu cu vecinica uitare, caci tient'a nóstra este, se ne infratim adeveratu, ca numai cu puteri unite putem se fericim patri'a nóstra. Destulu, ca caus'a dejosirei si a perderei drepturilor nóstre politice si istorice nu este alta, fara numai singuru fanaticismulu religiosu, acolo dara a venit u priu feluri de faze si norociri, care eu dupa positiunea mea mai multu trebuie se le retacu, de catu se le povestescu, acolo dicu a venit u sörtea natiunei nóstre, ca mai pe urmă s'a adusu intre multe alte prea dediositóre legi si unu articulu de lege in Aprobate partea 1. Tit. 8. Art. 1. care dice: Naha az oláh nátio sem a státusok közé nem számíltatott sem vallások a recepta religiok közzül valo etc. si in altu articulu Tit. 9 Art. 1. dice si mai urtu: Naha az Oláh nemzet propter bonum publicumu admítaltatott e házában, mind azon által nem vévén eszibe állapotjának alacsony volt át. etc.

Si acésta asia apasatore si dediositóre sörte asupra natiunei nóstre n'au venit u dintr'alta, fara numai din fanaticismulu celu religiosu, care au trasu dupa sine apoi prea firesee ur'a si contemtula natiionale si religionare. Multiemita lui Ddieu! Acumu au trecutu si atari amare consequintie ale trecutului, tóte se fia uitate si in veci se remana astupate.

Asia dara intr' aceea, si in interstitiulu acesta de atunci pana acum au inceputu cele trei natiuni a se constituia pe sene fara de natiunea nóstra romana séu mai bine cu tóta escluderea ei din drepturile politice, s'au facutu de staturi si ordini, sau facutu pe sene natiuni regnicolare, au intemeiatu unionea trium nationum si sistema trium nationum, si quatuor religionum, din care cu totulu au eschis u natiunea romana, si tóte beneficiurile si deregatoriile patrii de susu pene diosu leau impartit u sine si dupa religiunile sale. Asia romanii despoti si eschisi pururea au solicitatu, si nu si-au uitatu nece odata de drepturile sale politice, pentru ca de sta principiulu acela, care aci in cas'a acésta marita l'amu auditu si care lumea civilisata de acumu cu tota dreptatea lu adopteza, cumca: „es gibt keine Rechtsverwirkung“ adeca: „nici o natiune nu si pote pérde drepturile sale. Natiunea romana cu atatu mai cu mare dreptate isi repetiesce drepturile sale politice istorice, cu catu ea nece o crima politica n'a patratu, pentru care se se pote dice cu ceva umbra de dreptu, ca si lea pututu perde: asia dara natiunea nóstra poftesce, cá earasi se se repune in drepturile sale antice, asemenea in tóte drepturile cu nobil'a natiune magiara; nu poftesce natiunea romana nimic nou, séu mai multu, de catu au celealte sorori natiuni. Inse trebuie se marturisim, ca au venit u acumu tempulu, candu trebuie se cupóscemu unulu altoia dorirea sa, si o natiune poft'a alteia natiuni. Poft'a nostra nu este cá se dominim, ci cá se fumu frati; poft'a nostra nu e cá se ceremu mai multu, de catu au celealte natiuni (bravoi!) da totus acele tote le ceremu, de cari se bucura si celealte sorori natiuni. De aceea trebuie se ne descoperim dorirea nóstra, si se ne spunem poft'a animei nóstre, pentru ca totu aceea amu ceruta de 4 seculi pana in diu'a de astadi, cá se fumu si noi intre statu et ordines, cá se fumu si noi primiti intre natiunile regn icolare, cá

se intram si noi intre ominea trium nationum, ca se intram si noi cu religionile noastre in sistem'a Transilvaniei care au statu din 3 natiuni si 4 religiuni, care a facut dreptulu publicu de statu alu Transilvaniei ca acesta sistema politica transilvana se stă de aci inainte din 4 natiuni si 6 religiuni. Noi tare ne alipim cu inim'a de dreptulu acesta; inse, dñilor! candu ne alipim cu inima de drepturile aceste, nu voim prin acăsta dōra delaturarea egalei indreptatiri individuale, si religio-nare a altora ori de ce felu de nationalitate séu confesiune s'ar tiene, Dloru! Maiestatea sa prin articululu acesta dintaiu, séu prin propusetiunea sa regésca dintaiu a aratatu, cumca voiesce aceea a ne da, ce a cerutu natiunea nostra, pentru ca Maiestatea sa, ca celu mai induratu si dreptu monarchu sub sare vré odata se odihnesca si pe natiunea romana cea pana acumu neodihnta, vré se aduca dragostea cea fratesca intre natiunile Ardélului, pe care nestramotatu vré se o inteméize, vré că si noi se ne facem frati cu celealte sorori natiuni, vré ca si noi de tōte drepturile acele, de care s'au bucurat celealte sorori natiuni, se ne putem bucura, că asia avendu inima odihnta se ne putem vedē că frati, unde ne vomu întalni si că cei mai creditiosi amici, pentru ca unu amic bunu e de multe ori mai bunu, e de multe ori mai bunu decat o fracia. Asia dara eu in desbaterea generala asupra propositiunei I. regesci, care in principiu primescu de baza, si care are de scopu esfuituirea egalei indreptatiri a nemului séu a natiunei nostra romane fascisul cu celealte natiuni; acăstea mai sus specificate postulate de dreptu asig dori din partemi si socotescu, ca aceste suntu si dorirele intregei mele natiuni, că se le primesca marit'a Camera, si le suscepia si in proiectulu de lege, si pe aretatulu fundamente de dreptu publicu al Transilvaniei, care pana acumu prin nece o lege nu s'a stersu, se indestuleasca, si se odihneasca pe deplinu pe multu pene acumu nedreptat'a nostra natiune; iera candu va veni desbaterea speciale a acestui obiectu, pentru atunci mi retieni cuvintul.

Esc. S'a Eppu Bar. de Siagun'a: Inalta casa! Inainte de tōte trebuie se observezu, că'mi e loculu odaiei acestei prea micu, prea angustu, privindu la insemnatarea obiectului dilei, prea angusta'mi vine sal'a acăstea, pentru Dñilor! obiectulu dilei petrunde anim'a incepndu dela legitimulu nostru Monarchu si Marele-Principe pana la celu mai de pe urma ardeleanu, astadi, candu se lucra despre inarticularea natiunei romane si a religiunilor ei (Bravo!) si mai cdata repe-tezu, că'mi e sal'a aceasta unu locu fōrte angustu, caci astadi e un'a di fōrte insemnata, o di de mare serbatore pentru patri'a nostra. Nu suntemu, Dloru, in tempuri de revolu-tie, nu suntemu, Dloru, invrasbiti, nu suntemu noi intre noi invrasbiti neci cu representantii aceloru cercuri, cari nu sunt astadi aicea inca (Bravo!).

Nu numai noi, carii avem astadi aicea unasiu si acea politica in tōte, suntemu de unu cugetu si de o convingere morale pentru serbatore de astadi, va se dica, pentru inarticularea natiunei romane si a confesiunilor ei, ci toti acei'a, carii ori din ce provintie inca nu se afla in cas'a aceasta legislatoria, sunt de o potriva cu noi, de unu cugetu in pri-vint'a obiectului dilei; si in fruntea simtiurilor nostra amicabile si patriotice cine sta? — Imperatulu nostru celu legiuimus si Marele-Principe (Bravo! din tōte partile.)

Acestei, da Dloru! acestei dile de astadi si serbatorei cele mari ardelene de astadi impartasiesce ceriulu santire! Se nu ne tememu, se nu ne stăpinésca neci o frica, ca obiectulu serbatorei de astadi ar potē óre candu se fia spre pagub'a obtescei nostra patrii, séu vreunei singuratice natiuni din patri'a nostra (Bravo! din centru.) Unde e Dloru! punctulu de manecare moralu si inca unu punctu de manecare moralu cu libertate, acolo succesulu earasi trebuie se fia, asia dicundu dupa socotēla matematica, celu mai siguru, va se dica, suc-cesulu celu mai bunu.

De multu, Dloru! a batutu anim'a cea nobila si angerésca a Monarchului pentru egal'a indreptatire a toturor cetatianilor sei, anim'a aceasta a Monarchului nostru a fostu fōrte fructifera, a fostu plina de nesce poteri morale electrice, asia incat nicairea in Monarchia's'a cea mare, prin urmare neci in provinci'a nostra nu a remasu sufletu de omu, pe a carui anima nu ar fi patrunsu poterea electrica a animei impera-tesci, ce se tiene de egal'a indreptatire. —

Candu e asia Dloru! óre nu am avutu eu o cutediare bine socotita, esprimandume, ca sal'a aceasta este pentru astadi mica si angusta?

Asiu dori, se védia fasicare Ardeleanu lucrarea nostra armonica de astadi, caci nu e lucrare quotidiana me rogu; lucrarea nostra de astadi este chiamata se aduca patriei nostra obtesce folosuri peste folosuri morale si intelectuale. Asia dara au sositu tempulu, unde si natiunea romana cu reli-giunile sale se se socotésca intocm'a, că si alta natiune si religiune crestina din patria. Pentru noi, Dloru! cari suntemu romani, aducerea legei acesteia este unu momentu de totu in-

semnatu; momentulu acest'a, numai si numai pentru noi insemnatul — in particularul — diace in acea impregiurare, ca legea aceasta se aduce „de nobis,” dara nu „sine nobis.”

Momentulu acest'a nu'mi iérta a retacé sublimitatea dreptatei imperatesci, caci ca noi astadi aci suntemu, candu se luna „de nobis” dara nu „sine nobis” avem a multumi numai si numai imperatului nostru Franciscu Josifu I. (Se traiésca) si sum convinsu, ca nu va fi neci unu istorico-grafu romanu, care momentulu acest'a se nu'l insemnéza in analele natiunei romane. (Bravo! Se traiésca!)

Nu am incat'r'o neci eu Dloru! cata se me esprimu, ca ce pricina, ce causa a potutu fi, ca din corón'a celor 3 natiuni recepte si din corón'a celor 4 confesiuni recepte au fostu natiunea a 4. roman'a si confesiunile romane lipsite!

Imi ieu voia a intrebă pe legislatiunea cea vechia cu cuvintele lui Cicero si dicu:

„An tu illum putas esse populum romanum, qui constat ex iis, qui mercede conducuntur, qui compelluntur, ut vim afferant magistratibus, ut obsideant senatum, optent quotidie caedem, incendia, rapinas?“

Eu gandescu, ca tōte acestea nu au datu ansa la aceea, că natiunea romana si beseric'a orientale se nu fia recepta, ci „malum est altius quaerendum.“ Atuncea asia a fostu, atunci astufeliu de spiritu a domnitu, si radacin'a reului o afu eu in feudalismu. Acăstea am spusu, „et purgavi animam meam,“ pentruca „de odiosis parum aut nihil.“

Acum voiu trece Dloru! dupa logic'a mea la altu stadiu, si adeca la stadiulu acela, că se spunu convingerea mea, ce conceptu am eu despre unu statu.

Eu afirmu, ca statulu trebuie se fia organismulu institutiunilor unificate si uniforme, astufeliu, incat toti cetatianii se fia in pusetiune si in potintia scutita prin lege spre adiungerea scopurilor lor oneste. Si intru adeveru Dloru! eu unu statu bine organisat nu'mi potu altumintrea se'mi inchipuescu, decat ca pre unu organismu alu unor institutiuni unificate si uniforme.

Astufeliu de organismu cu institutiuni unificate si uniforme afu eu tocma si in constitutiunea cea vechia ardeleana, — dara numai pentru cele 3 natiuni si 4 confesiuni, eara fața ou beseric'a orientale, afu, ca organismulu acest'a nu a fostu cu institutiuni unificate si uniforme, pentruca noi eram esiti din bunatatea acelei institutiuni unificate si uniforme, care ca au fostu bune arata starea de astadi a patriei. Organismulu consta din legi, din legi positive; eu si in privint'a acest'a voiu cuteza se me esprimu, ce insusiri cauta eu in o lege, 'mi ieu refugiu la unu juristu si canonistu din veaculu alu 13-lea; care asia a definitu legea: „lex est commune praeciput, virorum prudentium placitum, delictorum cum voluntariorum correctio, civitatis commune pactum, est et divinum inventum.“

Eu asia dara aceste insusiri dorescu se le afu in legea aceea, prin care se va inarticulá positiunea de statu politica si bisericésca a natiunei romane. Dara Dloru! departe sa fie dela mine cugetulu acela, că cum eu nu asiu dori, că si legea aceea, tocma acele insusiri sa le aiba, care au a garantá si pusetiunea de statu politica si eclesiastica si aceloralalte natiii si confesiile din tiéra. — Eu asia sciu, ca pusetiunea de statu nationala si confesionala aceloru 3 natiuni si 4 confesiuni recepte de pana acumu au fostu garantate tocma prin astfelii de legi, despre cari se pote dice, ca suntu: commune preceptum, virorum prudentium placitum, civitatis commune pactum si divinum inventum, pentru ca sau potutu desvolta si civilu si bisericescce.

Asia dara astadi numai atata me rogu! că legile aceleia se se estinda si asupra pusetiunei de statu politice si bisericesci a natiunei romane. Eu gandescu Dloru! ca nu au fostu de prisosu a aminti aceste impregiurari si mominte, pentruca marturisescu si aceea, ca natiunea romana dorindu doresce si cu sete astépta inarticularea ei. Acum e proble-m'a inaltei case a aduce un'a lege, care se multumésca si odihnesca multu cercat'a natiune romana. (Bravo!!!)

Natiunea romana se va multumi si odihni d'eca legea aceea, ce se va aduce pentru garant'a pusetiunei politice si confesionale a natiunei romane va fi conforma aceloru legi, care garantéza pusetiunea de statu politica si nationala a celoralalte natiuni si confesiuni.

Adóu'a déca practic'a legei acelei, care se va aduce pen-tru pusetiunea de statu politica si bisericésca a natiunei romane corespunde si practicei aceloru legi, oari garantéza receptiunea nationala si confesionala a celoralalte natiuni.

A 3-a déca legea aceea, care se va aduce acumu, că unu articolu despre egal'a indreptatire a natiunei romane cu celelalte natiuni si confesiuni va fi croita si compusa in intielesulu ardeleanu, (Bravo!!!) va se dica in intielesulu constitutiunei ardelene. (Bravo!!!)

Nu'su tóte rele cate suntu din vechime Dloru! suntu multe lucruri, cari toc'm'a prin vechimea loru capata una potere de viétia pentru totu de un'a, cari neci candu nu se facu betrane, ci remanu totudeuna tenere. Suntu si astfeliu de lucruri in lume si toc'm'a aflu eu in constitutiunea vechia ardeléna unele astfeliu de momente, care neci candu nu voru fi betrane, ci remanu totudeuna tinere si au potere tenera.

Astfeliu de momente aflu eu toc'm'a pentru garanti'a nationalitatiloru si confesiuniloru in constitutiunea cea vechia, aceast'a e, Dloru! o avere de celu mai mare pretiu a patriei nóstre, cu care neci unu statu din Europ'a nu se pote laudá si fali; (Bravo) candu au fostu in tóta Europ'a intre frati si frati resbóie confesionale, atunci in Ardealu au fostu pace si fratii deosebitelor confesiuni si'au datu mana amicabila unulu altui'a, (Bravo!) un'a numai me dore Dloru! ca romanii n'au potutu fi partasi la virtutea acést'a a tootororu virtutilor ceta-tiane, la o astfeliu de amicitia patriotica, că atunci sa fia potutu dá si ei man'a amicabile cu ceialalti patrioti; romanii aceast'a n'au potutu se o faca, caci erau eschisi dela bunitatile patriei si au fostu osinditi spre portarea greutatiloru (Bravo!).

Astfeliu intielegu eu Dloru! constitutiunea cea vechia, astfeliu de momente neci decumu nu amu potutu lasá din naintea ochiloru si toc'm'a déca vremu se fimu barbati moderni de statu, nu trebue se avemu altufeliu de principia, ci se reinnimu aceste principii din constitutiunea vechia (asia este.)

Mai aprópe, ce se atinge de objectulu dilei, dicu; ca proiectulu de lege alu regimului cu reportulu comisiunei ad hoc pote servi de obiectu alu desbaterilor speciale; dara pre longa aceast'a expresiune generala a mea, trebue se mi retienu óre care dreptu, că cu prilegiulu desbaterilor speciale se mi potu face si eu unele observari. Acum'a fiinduca e vorba despre desbaterea generala asupra proiectului de lege pentru efektuirea egalei indreptatiri a natiunei romane si a confesiunilor ei, atatu numai 'mi ieu voia a dice, ca eu prea multu asiu fi dorit, că in locu de unu articulu de lege, se fi capatatu din partea regimului doi articuli, pentru ca oricum va gandi cineva, ca eu că unu preotu séu episcopu vorbescu, dara că omu practicu asiu fi dorit, că unu articulu se fie fostu despre natiunea romana, si altu articulu despre confesiunea cutare si cutare (so ist es), inse acést'a voiu avé onóre a o desfasurá mai pe largu cu prilegiulu desbaterei speciale.

M. Schuller. (Cuventarea lui in Nr. viitoriu.)

Alesandru Lazaru, deput. Talmaciului: Inalta casa! Propositiunea regésca impreuna cu operatulu comisiunei si eu o primescu de basa, pentru aflu intru amendóue, mai cu séma in operatulu comisiunei acele principie, care au de a dá materialu in intielesulu constitutiunei patriei, pentru rezolvarea propusetiunei antaie privitórie la egal'a indreptatire a natiunei romane si a confesiunilor ei. —

Deosebitu aflu in operatulu comisiunei, precum si in reportulu comisiunei, cumuca comisiunea s'a miscatu preste totu pe terenulu istoricu nu numai, ci s'a si tienutu de acelea pareri de dreptu, la care pareri de dreptu diplom'a din 20. Oct. 1860 si patent'a din 21. Febr. ne au indreptatit. —

Diplom'a din 20. Oct. reservéza, ce e dreptu, referintiele comune de statu cu celelalte provincie sub sceptrulu monarhii consiliului imperialu, dar' totu acea diploma restitu totuodata si constitutiunea patriei si si rescriptul regescu, indreptat la diet'a presinta, chiaru si apriatu dice, cumuca tóte celelalte obiecte nereservate au in diet'a patriei in intielesulu constitutiunei de mai 'nainte a se desbate, resolvá si decide.

Si dupace comisiunea de ast'a parere de dreptu, s'a tienutu in compunerea operatului ei, de sine urméza, cumuca nu pote neci unulu dintre membrii dietei dimpreuna cu mine alta, decatu a incuviintá operatulu acel'a in principiu, cu atat'a mai multu, ca-ci acelea pareri de dreptu si in adresa, care s'a facutu de inalt'a casa catra Maiestatea S'a, inca s'a desvolvatu.

In adeveru neci eu că ardeleanu nu intielegu egal'a indreptatire a natiunei romane si a confesiunilor ei altumintrelea, decatu in intielesulu constitutiunei ardelene, in sensulu constitutiunei basate pe sistem'a de 3 natiuni si 4 confesiuni pe bas'a legiloru formali positive ale Marelui - Principatu alu

Transilvaniei, si candu este vorb'a despre o egala indreptatire a natiunei romane nu potu alte drepturi a'mi inchipui, decatu, care dupa legile patriei le-au folositu natiunea magiara, secuia si sasa, si de care s'a bucuratu confesiunile loru, si cumuca prin urmare de acumu inainte, prin susceperea natiunei romane, are si natiunea romana se se bucure de drepturile acestea.

Aru fi dóra unii séu altii, carii ar dice, cumca cu acea, ca se sustiene sistem'a politico-nationala si se estinde si preste noi, cademu in gresielele trecutului, si s'ar pote dice de noi romanii, ca insusi noi inca comitemu gresiéla aceea, care mai inainte a comis'o natiunea magiaria, secuia si sasa, s'ar poté dice, cumca noi comitemu o gresiéla in contra stilului modernu.

Eu la acestea asertiuni voi a reflectá, mai antaiu aceea, cumca obiectulu dilei este numai egal'a indreptatire a natiunei romane; a dóu'a, cumca cu aceea ca se suscepere natiunea romana, nu se face, neci unu prejudiciu celoralte popora mai pucinu numeróse; adeveratu ca armenii suntu unu popor desvoltat, inse intr'unu numeru cu multu mai micu, decatu că se pote concura la sistem'a politico-nationala a patriei nóstre; mai incolo este sciutu, cumca armenii au fostu constrinsi la döue orasie, unde ei s'a folositu, respective se folosescu de drepturile cetatiene de o potriva cu ungurii.

Ebreii adeveratu, ca suntu intr'unu numeru mai insemnatu si mai latiti in tiéra, inse socotescu, ca ne unim intru aceea, ca n'a venit timpulu, că se ne socotim despre aceea că se indreptatim si pe ovrei politice si nationalu, că pe celelalte nationalitati.

Apoi mai suntu inca si tigani, carii pana acum inca n'au desvoltat neci un'a viétia nationala, asia că cu aceea sa se faca vr'unu prejudiciu la celelalte natiuni (ilaritate si Bravo!!)

A 3-a trebue se insemnu, ca eu din partemi socotescu, ca nu pentru acea vremu noi se fimu suscepiti, că cu aceea se departam ualte natiuni si popóra; scopulu nostru si tendintia nostra este, se ne asiguram nationalitatea si confesiunile nóstre, că se ne folosim si noi de drepturile aceleia, de care s'a folositu si se folosescu si celelalte natiuni, prin care s'a pusu in stare de si'au potutu desvoltá institutiunile loru comune si private; că se potem si noi sustine concurint'a greutatiloru patriei, că se potem conurge si noi la apararea patriei nóstre, cu mesura proportionata, cu unu cuvantu susceperea e conditiune de viétia pentru natiunea acést'a.

In urma am de a insemná, cumuca fiasicare constitutiune are insusirile s'ale bune si rele, si dupa parerea mea aceea constitutiune e mai buna, care succesive se desvóltă, si care se desvóltă fara a impune sila parerilor de dreptu inradicate, pentru pilda, déca ar avé cineva se zidésca o casa, socotescu, ca mai antaiu s'aru ingrijii de cele ce are lipsa mai tare, si apoi de lucrurile accidentale la stilulu din afara. —

In catu asiu avé a reflectá la unele puncte la proiectulu comisiunei 'mi reservezu dreptulu de a'mi dá parerea la desbaterea speciala. (Bravo!)

Despre legislatiunea vechia a Transilvaniei.

(Urmare.)

Inse pentru se plesnimu barbariile seculilor trecute totu numai maghiariloru in façia? Déca se va fi afandu ci-neva; care pentru legislatiunea crunta din trecutu se invinuie pe poporulu, pe natiunea maghiara genetica, acela in adeveru ar' pecatui. Din 5 2/4 milioane magiari curati ai Ungariei si ai Transilvaniei neci 1 milionu au fostu liberi si semiliberi, adica nobili si orasieni, earasi preste 4 1/2 milioane au fostu totudeauna sclavi, adica iobagi intru intielesulu legiloru lui Verboczy „rusticus praeter mercedem laboris nihil habet“, iobagi lipsiti de drepturile omenesci intocma că si iobagii slavaci, ruteni, serbi, romani etc. Scimu noi fórte bine, ca domni'a natiunii magiare că natiune concreta a fostu o minciuna politica, că si alte mai multe minciuni politice, cu care lumea se deda in cursulu timpului, incatu se nu o mai cunóscă, ci se o crédia cumu amu dice că din moda; eara adeverulu a fostu, ca domni'a erá pre lenga o aristocratia adunata si conchiagata din tóte poporale si semintile, precum acésta se pote adeveri in modulu celu mai invederatu pre lenga o aristocratia, carei inca din dilele Corviniloru — cu puçine exceptiuni de imitatu si de glorificatu — nu'i mai pasa nemicou, necum de natiune, dara neci de patria, ci ii pasa numai de viétia imbuibata, de pantece si desfranari. „Impatiens jugi; libertatis incapax.“ —

Eata deci, ca noua nu ne-a plesnitu prin capu neci a trage pentru legile barbare la judecata pre milioanele de magari repausati pana in secolulu alu 18-lea, neci a ne judeca cu Ddieu, pentruce n'a luminatu pre ómeni mai curundu.

Ei, dara „Korunk“ ne plesnese in façia legislatiunea din Romani'a. Prea bine. Voiti că se tragemu paralela? Mare cutesare, asiá este?

Ci mai antaiu trebuie se premitemu, cumuca Ardealulu a scapatu de tirani'a turcesca un'a intr'alt'a la a. 1700, prin urmare de 163 ani, eara Romanii a a scapatu de aceeași tirania numai la 1830, adica de 33 ani. In Moldavo-Romani'a s'a portat de ani 160 tote resboiele cele mai cumplite austriaco-turcesci, ruso-turcesci s. a. sub Petru I, sub Elizabeta, Catarina II, Paulu, Aleandru, Nicolae, sub Carolu VI, Josifu II si Leopoldu II. Din contra in Transilvani'a dela 1711 adica dela Josifu I. incóce nu a fostu neci unu resboiu pana la 1848/9, ci numai doua mici rescole, una candu cu infinitarea granitiei sub Maria Teresia, eara alta sub Josifu II., candu cu Horea, Cloșca si Crisianu. Ei, si cu ce legi se află Moldavo-Romani'a? Respusu: din mosi de stramosi cu codicea lui Justinianu, adica cu legile romane, dela 1819 cu unu extractu de codice civilu numai alu Dlui Caragea, dela 1830 cu regulamentulu organicu cunoscutu si Europei; din dilele domniei lui Stirbei cu codicea penala a lui Napoleonu I, tradusa si introdusa in tiéra, precum si cu codice comerciala francésca, eara si tradusa — si cumu amu dice indigenata. Acestea sunt cartile de legi ale Romaniei. — Cartile noastre de legi ale Ardealului ve sunt cunoscute Cine are pofta, se le alature unele cu altele. Pana atunci inse mai insenamu, ca in Romani'a sclavi'a iobagésca (status plebis plebae adscriptae) e desfintiata tocma dela 1747, adica de 116 ani, avititatea nu a fostu cunoscuta neci o data, eara tieranulu este si elu in façia legii persóna că oricare boieriu si isi pote cumpara proprietate oricandu va ave voia si bani, pentruca elu este astadi aceea ce se dice in Anglia Farmer (arendasiu micu), si neci de cumu iobagi intru intielesulu ungaro-ardelenescu. Celu ce nu cred a cestea, se mérga la façia locului si se convinga despre adeveru, eara nu se judece dupa corespondintie necalite si pline de minciuni tendentiose. In urma nu potem a nu mai adauge, ca in Moldavo-Romani'a pedéps'a mortii e stérasa de ani 33 si ca in tota tiéra nu se affa unu singuru gâde (hoheriu, carnefice).

Va urma.

Resolutiunea imperatésca la incercarile justificarilor **dep. disidenti** din dieta in 22. Juliu esi cu datu Francfurtu (Main) 20. Augustu, si cuprinde, ca reprezentatiunea loru, cu respectu la rescriptele imperatesci privitorie la dieta: 21. Aprile, 15. Jun., 30. Juliu si la verificatiunile esecutate de catra dieta, nece in privintia materiala necacea formală nu se află calificata de a se lua la pertractare, pentru suscisi neintrandu in dieta se privescu numai **că persóna private**, prin urmare nu su chiamati a face pretensiuni de dreptu de statu alu Transilvaniei séu pentru clase or persóna singurite a locuitorilor ei facia cu coróna. Si respectivii 52 se incunoscintiara despre acésta prin canc. de curte.

Fostii regalisti Bodola, Krizas, Ugronu, Thoroczkay, Teleky si Simon se stergu dintre regal. si Mai. S'a si arata neplacerea, ca in contra cuvenitului respectu catra Principe nu s'a escusatu indata.

Se mai denumira noi regalisti: Dan. de Pataki, administratoru alu comitatului Solnocu sup.; Barone Albertu de Horváth, jude regescu din scaunulu Muresiului; Dániel Imreh de Vargyas, administratoru din Treiscaune si Samuilu de Fekete, cons. gub.; Eranosz, r.-cat. dechantu, de Koronka predicatoru.

Naseudu si Ceneda in Itali'a.

Fiinduca dupa 18. Augustu, candu se serbă diu'a nascerei Mai. Sale in Naseudu cu o deosebita manifestare de lealitate (cumu vomu vedé) regimentulu alu II. de romani, acumu numitu Mare-Duce de Baden 'si serbă in 20. Aug. a. c. in Ceneda iubileulu secularu, si fiinduca acestu regimentu a capatatu acum'a in loculu flamurilor vechi noue, pe carele leau santitu totu in 20. Augustu, s'a tienutu si aci in Naseudu in beseric'a gr.-c. in 20. Augustu misa pentru santiarea flamurilor. — La serbatórea din Ceneda a fostu invitatu si locotenentele marsialu Urbanu, că fostulu odiniora siefu alu II. regimentu; éca ce respunde acestu barbatu erou:

„Hoch- und Wohlgeborener! Hochgeehrter Herr Oberst!

Wenn die Dienstesverhältnisse es zulassen, werde ich gewiß nicht

nur der freundlichen Einladung, sondern dem Drange meines Herzens auch folgen, und unter meinen alten Regimentskameraden erscheinen. — Der Landtag in Siebenbürgen ist für die Verhältnisse Österreichs von ungeheurer Tragweite; er würde heute kaum tagen, hätten nicht die treuen Römanen anno 1848 an Nassod ihr Vorbild gefunden.

Der Name des Regiments 50 ist also der fruchtbare Boden für die Entwicklung eines lange unterdrückten Volkes.

Mit herzlichem Gruß an Alle. Euer Hoch- und Wohlgeboren ergebener Diener*)

Brünn, 6. August 1863.

Urban m. p., F.M.L.

Populatiunea dein acestu districtu, că trupin'a regimentului a 50., inca a fostu invitata dein partea comandei de regimentu la acésta serbatóre, si i se rescrisa dein partea oficiatului districtuale in 20. Augustu pe calea telegrafica urmatorele:

Löbliches Kommando des 50. Linien-Regiments zu Ceneda.

Die Bevölkerung des vormaligen 2. Romanen Grenzregiments, nunmehrigen Nassoder Distrikts, als der Stamm des 50. Linienregiments für die Einladung dankend, stimmt aus weiter Ferne in den bei der Regimentsjubilarfeier für Se. Majestät und das Allerhöchste Herrscherhaus zuerhebenden Toast mit gewohnter Begeisterung ruhend: Es lebe Imperatorulu nostru! Gott segne die neuen, gleich den alten Fahnen und lasse sie stets siegreich wehen. Heute hier Hochamt. — Nassod, 20. Juli 1863.**)

Respusu la acésta:

Löbliches Districts-Ober-Capitanat in Nassod.

Wir sind hocherfreut und danken innigst für die aufrichtige Theilnahme an unserer Sekularfeier. Die Fahnen, die wir heute ablegten, waren durch 88 Jahre führer der treuen Romanen des Nassoder Distrikts, welche durch ihr standhaftes Ausharren uns die schönste Bierde der Armee, die goldene Medaille erwarben, auf die wir mit stetem Stolze blicken. — Wir bitten unsern Dank und herzlichsten Gruß allen ehmaligen Grenzern zu verkündigen. —

Alle Offiziere des 50. Regiments. — ***)

(Urari de fericiri si bravuri martiali ve tramitemu si toti conationalii!!! R.)

Totu cu acésta ocasiune, insciintiezu pe onoratulu publicu cititoriu, cumca cu 1-ma Octombrie a. c. se va deschide prima clasa gimnasiala aci in Naseudu. — (Pentru care se află 4000 fr. preliminati si in Bugetulu statului R.) A.

Turd'a, 23. Augustu 1863. (Necrologu.) Teodoru Seréni, canoniu metropolitanu, patimindu de unu morbu greu mai bene de unu anu, in 18. a. lunei curgatore, se adusese dein Blasiu in Turd'a la cura; si schiambarea aerului si incomoditatile calei intr'atata l'au debilitat, in catu la 1/2 ora dupa ce adiunse aici sa si mutatu la celea eterne.

*) Magnifice si Pré-onorate Domnule! Déca mi voru concede giurstarile servitulni, me voiu folosi cu buna séma numai de amicabil'a invitatiune, ci voi urma si atragerei animi mele si voi aparé intre vechii mei cameradi ai regimentului. — Diet'a in Ardealu è pentru relatiunile Austriei de o importantia fórtă aduncu batatória; ea adi cu greu ar' desbate, déca ereditiosii romani in an. 1848 nu siar' fi aflatu de mustea Naseudulu.

Trupin'a regimentului 50 e dara pamentulu celu fructiferu pentru desvoltarea unui poporu de lungu timpu apasatu. Cu salutare cordiala la toti scl. Urbanu m. p., L. M. campestru in Brünn, 6. Augustu 1863.

**) Incl. comanda a reg. 50 de linia in Ceneda (Italia) Poporimea fost. I. alu doilea regimentu rom confiniariu, acumu districtulu Naseudului, că tulpin'a reg. a 50 de linia multiamindu pentru invitare, din acésta mare departare, la toastulu ce se va redica la serbarea jubilara a regimentului pentru Mai sa si pentru pré-nalta casa domnitóre 'si alatura vocea sa cu indatinatulu entusiasmu, eschiamandu: „se traiésca Imperatoriulu nostro! Dumnedieu se binecuvinte flamurile noue, cumu le binecuvintă pre celea vechi si se faca, că necurmata se valfaie victorióse. Astadi aici misa solena. Naseudu 20. Augustu 1863.

***) Respusu la acésta. Inclite capitanatu supr. distr. in Naseudu. Fórtă ne-amu bucuriatu si multiamimu din anima pentru partea căa sincera ce luati la serbarea nostra seculară. Flamurile, care le depunemu astadi, au fostu in restimpu de 88 ani conducatorele credintiosilor romani din districtulu Naseudului, cari prin neclatia loru statornicia ne castigara cea mai frumosa decóre a armatei, medalia de aur, la care noi privim cu necurmata mundria. — Ne rogamu, că se faceti cunoscuta multiumit'a si cordial'a nostra salutare tuturorostilor granitiari. —

Totu oficiii reg. 50. Mare-duce de Baaden,

